

AANKONDIGINGEN.

Prijs per regelfr. 1.00
Tusschen Allerlei- in Provincie
nieuwsfr. 2.00
Vonnissen en doodsberichtenfr. 3.00

Kleine Aankondigingen :

van 1 tot 4 regelsfr. 2.50
Elke regel meêrfr. 0.50
Voor meer dan één inlassching, prijs
volgens akkoord.

Alle aankondigingen en mededeelingen
moeten ons toekomen voor Donderdag mid-
dag.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

WEEKBLAD VERSCHIJNENDE ELKEN ZATERDAG.

BUREAU EN REDACTIE :

Drukkerij COLLEE
— (Naam!, Maatsch.) —
TONGEREN
Postcheks rekening n. 84855.
Telefoon 12

Abonnementprijs : fr. 12.50 per jaar.
vooraf betaalbaar
30 centimen het nummer.

Alle toezendingen van geld, brieven en
aankondigingen, moeten franco gedaan wor-
den aan den uitgever.

Iets over de vrouwenmoden

Alles geschiedt kunstmatig op onze da-
gen, en het is niet te verwonderen indien
uitvinders er op los gaan om de vrouwen de
schoonheid te verkoopen.

In Amerika bestaan van over lang in-
richtingen, waarin door eene bijzondere be-
handeling de gebrekkige gestelten van
het gelaat, de hals, de handen en andere li-
chaamsdeelen verbeterd worden. Rimpels uit
het voorhoofd verwijderen, vlekken, roode
plekken uit het gelaat verwijderen, den neus
herstellen, recht maken, van uitslag, puisten,
aanzettingen vrij maken, overtollige ha-
ren van bovenlip of kin der dames doen
verdwijnen, enz.

Dit alles wordt in « the Beauty's Insti-
tute » gedaan. Daar zie ik geen groot be-
zwaar in, het is « commerce ».

Maar eene handelszaak waarin het schoon
maken van het vrouwelijk geslacht betrach-
t wordt, namelijk de nieuw-moderne mo-
diesingen voor juffrouwen en dames,
komt ons gewarmlijker voor met het oog op
esthetiek, gezondheid en zedenleer.

Sedert enkele jaren is de moderne kleed-
dracht der vrouwen, al wat slecht is, be-
schouwd onder deze drie opzichten.

De kleedingrijverheid viess hoofde-
bracht zou moeten zijn, de menschen in
het algemeen en de vrouwen in het bijzon-
der te kleeden, schijnt inderdaad thans heel
het tegenovergestelde te willen doen.

Om een maximum te dekken gebruikt de
moderne kleedingkunst een minimum stof.
Vroeger hadden de dames weinig tot dertig
ellen goed rond het lijf. En om het verwe-
ken van al die stof toch mogelijk te maken,
legden de kleermaaksters volants en dra-
peeringen op de rokken, verlangden deze
uitermate en zorgden voor eenen statigen
schouw, lijk de koninginnen dragen op het
schouwburgtooneel.

Hoe meer goed men aan had, hoe rijker
men scheen.

Thans is het, hoe min hoe « schooner ».
De halskraag is wijd uitgespreid en laat
geheel de bovenste ribbenkas zien.

Beneden komt het kleed enkel tot tegen
de knieschijf, de heenen blijven aan hun
lot overgelaten. Om de holte der sleutelbeen
te bedekken hebben enkele modear-
tisten er aan gedacht eene petterij als vol-
lediging van de sobere kleedij te bevelen.

Echter de belanghebbende dragen het
pelswerk op zulke wijze dat het onder de
schoonheidshangt en al voren boven de
manghoelte sluit, dusdanig dat de blanke
schouders aardig door de uitpuilende sleutel-
beenen inlijst en huiverig voorkomen.

Die meisjes denken niet dat wie ze ziet
toezigt is dat achter dit kostelijk kleed
weinig of niets te bergen valt.

Moderne mode is de eerste vijand der
schoonheid. Vroeger droeg de kunst der mo-
de meesterlijk bij om een vrouwenlichaam
in te lijsten, bestaande gebreken te verdui-
ken, leemten aan te vullen, enz.

Thans, uitgaande van de verkeerde op-
vatting dat de kleedij het lichaam niet moet
beschutten noch vrijwaren tegen de koude,
maar het doen uitkomen en de ontleedkun-
dige lijnen er van laten zien, is de mode
mer met ontkleeden bemoeid dan met kleeden.

Esthetiek, gezondheid en zedenleer, heb-
ben er alles bij te verliezen.

En indien men dat aan de belanghebbende
durfte zeggen, zij nemen het kwalijk op.
En algekiel moet het in hun voordeel ge-
zegd en herzegd worden.

HEBT GIJ AL EEN ABONNEMENT
OP ONS BLAD ?

ZOONIET, schrijf dan dadelijk in op
ons bureel, bij den briefdrager of op
het postkantoor.

MENGLWERK van « DE POSTRIJDER ».

— 35 —

HET KASTEEL
DER
AFGRONDEN.

Deze zwoeg, doch in plaats van zijn lig-
gende houding te hermenen, zette hij zich
op zijn achterpooten, als een aandachtig
toehoorder en verloor Hansworst niet uit
het helder oog.

Het mijnheer Rufus was notaris te Nan-
teuil, niet waar, Véronique ?

— Ja, mijnheer. De dokter, dien de oude
bediende te La Ferté ging halen, kon slechts
den dood constateren: 's morgens kwam
het gerecht en begon ons allen te onder-
vragen... Wij wisten alle dat Coco in 't
begin van den avond plotseling stilstond,
dat vader tot tweemaal op verschromten
toen moeder toeriep: — « Victoire ! Vic-
toire ! » — Daarop zagen wij bij het licht
van een der lanternen van den wagon, een
bleek gelaat en een lichaam met alphan-
thale ledematen. Men had hem op een der
rustbanken neergelegd; wij bleven
daar en den adem inhoudend, be-
schouwden wij met angstigen blik die witte
figuur en die groote strakke ogen.

Een rechter zei nu mijn vader dat de
notaris op het ogenblik dat hij vermoord
werd, zemaal honderdruizend frank bij
zich had... Waar bleef dit geld ? Vader

Christelijke en
Roode Zedenleer.

De Senaat hield zich over twee weken
hoofdzakelijk bezig met het ontwerp op de
familievergoeding. Deze besprekking gaf
aanleiding tot een incident dat lang in het
geheugen zal blijven.

De roode Mevrouw Spaak goederde het
gepast bij deze gelegenheid haar humani-
taire moraal te verkondigen.

« Pater Rutten doet beroep op onze mede-
werking ten gunste der kroostrijke gezin-
nen. Ik kan dit beroep niet beantwoorden,
want het ogenblik is niet gepast om het
aantal gapende monden te doen toenemen. »

« Is het wel wijze vaderlandsheide het
aantal schoolen te verminderen, het aantal
hoofden waarover de maatschappelijke
verzekering verdeeld wordt, te doen
toenemen en de bevolking te verhoogen. »

« Men antwoordt ons : wat doet ze met
het goddienstrijke bezwaar ? Ik belijf geen
godsdienst. »

Arme, blinde Mevrouw Spaak ! Ziet zij
dan, niet in dat haar redenering, indien
zij konsekwent uitgewerkt wordt, de maats-
chappij naar de ondergang en de ontbaar-
lijke voert ? Arme rationaliste.

Verstand en voorzichtigheid, begesapt
op de wetten van het leven, baren zelfzucht
en zelfmoord. — Alleen de moedige plichts-
vervulling verzekert een gezonde toekomst.

Pater Rutten mocht de heidensche ge-
loofsbelijdenis van Mevrouw Spaak niet on-
beantwoord laten. Hij repliceerde dan ook
waardig en krachtig. Ziet hij dan de uit-
verkeelen niet van de regels die zij voor-
stelt, Mevrouw, ziet ge niet hoe sommige
streken, sommige landen uitserven omdat
het voorzichtig egoïsme er heeft gezeg-
veerd ?

Wij zullen U wel niet overtuigen, maar
laat ons ten minste toe die christelijke mo-
raal te blijven verdedigen, waaraan gij zelf
zoo veel te danken hebt !

Dit debat heeft dit nu gehad dat het eens
te meer heeft laten uitschijnen dat er tus-
schen de socialist en de katholieken een
afgrond gaat en dat over hun beide levens-
beschouwingen geen brug kan gelegd wor-
den. De socialisten zijn ongelovig en god-
deloos lui.

ROODE COÖPERATIEVEN.

Wij lezen in de Volksstem van 1 Januari,
in 't perioden van strijd voor het loon door
werkstaking, gaat onze coöperatief in 't
vervolg ook medehelen, door het verleen van
een bijkomenden steun ».

Hieruit moeten wij besluiten, dat coöper-
tatieven en mutualiteiten in handen der so-
cialisten op denzelfden titel der syndicale
organisaties zijn bestemd, om het geld der
werklieden af te teruggeven en om het voren
van den klassenstrijd te versterken. Dit
schrijven brengt ons de verzekering dat de
verenigingen der socialistische coöperatie-
ven geen eenvoudige handelsonderneming
zijn, maar dat zij op eene werkdagige manier,
het proletariaat helpt in zijn strijd tegen
het kapitalisme. De rol der socialistische
coöperatieven, bestaat dus in het aanwakken
van den klassenstrijd. Zij hebben dus
eene economische betekenis meer, want
zij maken kolossale winsten, die in plaats
van uitgekeerd te worden onder vorm van
« rinstourne » (of deel, zoals de werklieden
dat gewoontlijk noemen), aan de coöperate-
urs, dienen om de kas der partij te vullen
ten voordeele der propaganda.

Met recht vraagt men zich af waarom de-
se coöperatieven onder vorm van « handels-
maatschappij » nog altijd genietten van een
fiscaelen gunstmaatregel, wat betreft het
toepassen der overdrachtaksen. De groote
proce waarvan de bedienden dezer coöper-
atieven mede gezegd worden, hebben « na-
tuurlijk concurrenten en vijanden z-kweekt
tusschen de leiders der socialistische partij,
die minder beter geplaatst zijn, Volgens hen
(Zie vervolg onder aan volgende kolom).

socialistische blad « Le Peuple » op het laatste
congres der bedienden, hebben deze zich be-
klagd dat er in de socialistische coöperatie-
ven bestuurders zijn die niet minder dan
jaarlijks honderd duizend franken opstrij-
ken. 't Kan toeliefde. Wie zou daarvoor geen
socialist willen zijn ? Op het ogenblik is
men bezig op de fabrieken economaten te
stichten, ten nutte der werklieden. Daar de-
ze geen propagandisten, geen sloefmees-
sers zullen te betalen hebben, zijn deze eco-
nomaten geroepen om, aan de socialistische
coöperatieven proce concurrentie te doen,
want met deze economaten zullen de werk-
lieden niet langer wachten klaar te zien,
waar hunne belangen berusten.

schande vier wlek niet kon worden uitge-
schikt, hadden hem nagenoeg van zijne
zinnen beroofd. Hij antwoordde bij de in-
tervraging van den voorzitter met schier
geve betuigingen van onschuld; men zag
wel dat de ongelukkige zijn verstand niet
meer had. Den advocaat dien vader verdedi-
gen moest, viel het niet moeilijk hem vrij
te pleiten. Zeevierend wederlegde hij de
zwakke beschuldigingen die tegen hem
werden ingebracht en toen hij den zeevoren
den zwaar beproefden geknaktten
man voorstelde, wiens geluk vernietigd en
wiens verstand verloren was, werd geheel
de zaal door ontroering aangegrepen. Wij
weenden en snikten, mijnheer Remy.

Wat er gedurende het volgend uur voor-
viel, scheen ons vol geheimzinnigheid en
wekte angstige gewaarwordingen bij ons op.
De jury verscheidende zich en kwam ver-
volgens weder binnen... Een hunner ver-
klaarde dat vader niet schuldig was, en
men hoorde gemompel in de zaal... Ons
hart klopte in de borst... Maar vader bleef
met gebogen hoofd op de bank zitten. Hij
had de uitspraak niet begrepen. Moeder viel
hem snikkend om den hals; hij scheen haar
niet te herkennen. Toen men hem van de
loeiën ontlaste, scheen hij verwonderd. Op
straat gekomen, was hij als bedwelmd. Een
geensheer troonde hem mee naar een her-
berg en trachtte zijn verstand te doen ont-
waken. Niets baatte, niets ! De ziel was
dood in dit arme lichaam. De gevangenis
had er het leven uit verbannen... Moeder
moest eindelijk een besluit nemen... Wij
hadden maar weinig geld meer; wagen en
paard werden reeds verkocht... Vader kon
zijn beroep niet meer uitoefenen, en bovendien
buiten is een vrijspraak niet altijd vol-
doende om een mensch van eene ijdelijke

Een belangrijk voorstel
van Amerika.

DE OORLOG BUITEN DE WET.

Over deze belangrijke kwestie geeft het
« Handelsblad » de volgende beschouwingen :

Er zijn bij ons veel menschen, die sciepti-
sch zijn voor alle pogingen tot het vestigen
van den vrede onder de volkeren. Zij
beweren dat een wereldvrede eene utopie is
en dat er altijd oorlog zal bestaan. Er zijn
zelfs theoretici, die den oorlog als een
nodigheidszaak beschouwen, zoo iets als de
pest in Indië. Anders zou de wereld te
veel bevolkt worden. Nog anderen, die in
« kort bij het leger zitten, vinden dat aan
al dat vredesgedoe een antimilitaristisch
luchtje zit.

Wij behooren noch tot de eenen, noch tot
den anderen en zijn van oordeel, dat elke
rechtzinnige poging om den vrede vast te
leggen, steun verdient. Dat ligt in de lijn
van het christendom en heeft speciaal voor
ons land het voordeel van zijn bestaan te
beschermen. Want de feiten hebben bewezen,
dat wij in een oorlog niets dan nadeelen
kunnen oploopen, zelfs al blijven wij
overwinnen.

En hoe ziet het er in Europa uit in onze
tijt ? Van de Finische Golf tot de Zwarte
Zee en van deze tot de Straat van Gibraltar
is vrijwel alles in beweging, in onrust, in
spanning, in dreiging, in koorts. Binnen-
landsche en buitenlandsche moeilijkheden
bezwaren, gevaren, matten de volken af,
maken ze zenuwachtig, verminderen hun
toekennbaarheid en vermeerderen hun
prikkelbaarheid. Wantrouwen, angst, vrees
ijverzucht, tegenzin, haat, drukken hun
stempel op de geestesgesteldheid der vol-
ken. Zij vertrouwen zich zelf niet en zij ver-
trouwen een ander niet. Het is de steeds
voortschrijdende Balkanische die ons in het
grootste gedeelte van Zuid-Midden- en Oost
Europa aangrijpt. Het zijn her en der ge-
plaatste kruithuizen waarmee die striken
overdekt zijn. Een onverzachlijke, een zwak-
zinnige, een onvoorzichtige, een kwaadwilli-
ge kan daar in een ogenblik de grootste
ellende over Europa uitbrengen.

Dat is de toestand en het is lijd hem te
verloopen. In deze omstandigheden komt
ons de huidige poging van Amerika om
haar verdragen in te brengen, niet zonder
belang in voor.

Oorspronkelijk van Frankrijk uitgaande
en tot de Ver-Staten van Amerika gericht,
is het eene verklaring om den oorlog tus-
schen deze twee landen buiten de wet te
stellen, d. i. v. een afstand doen van den
oorlog als instrument van nationaal polie-
tik.

Men moet beseft, dat het vraagstuk
hierdoor op een loep peil gesteld wordt. Ook
is men in Amerika hier spoedig op ingegaan
en zonder veel woordenomhaal, op zijn
Amerikaansch, heeft het departement van
Staat (Min. van Buitenlandsche Zaken) van
Washington de Franse regering uit-
nodigd om hare instemming te verklaren

tot het sluiten van zulk een akkoord. Thans
is de tekst van uitnodiging en voorstel be-
kend, alsook die van den begeleidenden
brief van Kellogg, Amerikaansch minister
van Staat. Al die documenten zijn van be-
lang, niet alleen wegens den aard der zaak,
die ze behandelen, maar ook omdat zij van
de Ver-Staten uitgaan, die zich tot nu toe
afzijdig hielden van de Volksoondsactie.

De hoofdpunten van dit ontwerp zijn,
volgens berichten van Amerikaansche zijde:
1. Frankrijk en de Ver-Staten verbinden
zich om elk geschild aan een internationaal
schiedrechtelijke commissie voor te leggen;
2. De zuiver juridische geschillen, die
toegankelijk zijn onder dit traktaat valdend,
zullen voorgelegd worden aan de schiedrecht-
lijke beslissing van het Parlemente hof
van internationale justitie in den Haag of
die in den Haag of aan

aan elk ander hof, dat de partijen ervoor
instellen; 3. van de verplichte arbitrage
worden de drie volgende gevallen uitgezonderd:
a. kwestie van buitenlandsche politiek; b.
internationale ontwikkeling waarbij een
derde mogendheid betrokken is; c. de zaken
waarbij de Monroe-leer in het gedrang komt.
Dergelijke Amerikaansche bijzonderheden
waren eveneens in Shotwell's ontwerp
voorzien, omdat het anders toch niet mogelijk
zou zijn de goedkeuring van den Ameri-
kaanschen Senaat erop te verkrijgen.

Die Shotwell is een professor van de Uni-
versiteit van Columbia, die den stoot gaf
tot de instructies voor te onderhandelen
over dit traktaat met Frankrijk.

Kortom, indien dit traktaat tot stand
komt, verbindt zich Frankrijk en Ver-
Stat. 't moét hunne toelucht te nemen tot
oorlog ter vereffening hunner geschillen.

Maar nu zou volgens Kellogg, dit soort van
traktaat als type kunnen dienen voor de
heele wereld en hij noedigt ook anderen
om om er zich bij aan te sluiten. Zoo zou
het een « multilateraal » karakter kunnen
krijgen, indien andere mogendheden er
hunne handteekening aan toevoegden.
Alas Kellogg in bovenbedoelden brief.

Hierdoor krijgt meteen het Ameri-
kaansche voorstel eene groote betekenis,
eene die sommige Staten misschien wel wat
verrezaand schijnt voor te komen. Zoo rij-
zen van Franse zijde bedenkingen tegen
de uitbreiding der overeenkomst tot andere
mogendheden, waarvan Amerika het cen-
trum zou vormen, terwijl het niet eens lid
van den Volkenbond is.

Maar zijn dit onoverkomelijke bezwaren?
Wij denken van niet. Door diplomatische
ontwikkelingen kunnen de hoeken worden
afgeerd, en de teenspraak met de Vol-
kenbondsactie worden weggenomen. Heeft
men in 't begin ook niet van alle dakken
gehoord dat het Rijnpact van Locarno
trigen dien Geest van Geneve was.

In ieder geval, het initiatief van de Ver-
Staten verdient alle belangenstelling en,
indien de overzessche koningen van het geest
ons voor al hetgeen wij hen betaalden, den
wereldvrede wilden schenken, dan hadden
wij hun nog goedkoop.

BUITENLAND

ITALIE.

Mussolini in duel. — Gemeld wordt dat
Mussolini in duel is gegaan met graaf Calvi
di Bergolo, schoonzoon van den loing van
Italië, die ten gevolge van een hevige dis-
cussie, waarbij Mussolini een grove onbe-
leefdheid zou begaan hebben ten overstaan
van prins Umberto, waarbij graaf Calvi, die
de discussie bijwoonde, Mussolini zijn
landschein in het gezicht zou geworpen
hebben.

Na enkele degenstooten raakte graaf Calvi
zijn tegenstander aan de borst. Maar tot
zijn groote verwondering brak zijn degen

beschuldigend te zuiveren. Al onze kalen-
tenden zouden ons hebben verlaten, en moeder
oordelde dat het beste middel om onze el-
den en schande te verbergen, wezen zou
naar Parijs te komen.

— Alsoo, merkte Posquères op, brachten
de droefheid hem door zijn opsluiting
veroorzaakt, en de wanhoop doordien hij
van een misdaad werd beticht, uw vader
tot waanzin. Xavier heeft het geval goed
beoordeeld.

— Denk gij dan, mijnheer, dat wij eeni-
ge hoop kunnen koesteren ?

— Xavier Argental is een geleerde en een
man met een edel hart. Ik zal verlicht zijn
hem uw vertrouwelijke mededeeling te
herhalen, maar gij weet het, mijn kind, een
geensheer is als een biechtvader.

— Doe, mijnheer, wat gij voor mijn ar-
men vader het nuttigste acht... en nu blijft
me nog over u onzen waren naam bekend
te maken... Gij hadt het gorden, wij heeten
niet Sémas, maar Ségaud... Wij vrees-
den dat men, wanneer we onzen naam be-
hielden, zich het proces van vader herinne-
ren zou... Deze zaak is niet oud, mijnheer,
ze viel nog maar ongeveer drie jaar gele-
den voor... En zie eens, mijnheer, wat
zou het geweest zijn, indien men juffrouw
Paula de Montgrand verteld had, dat vader
dezelfde Ségaud is die vroeger van den
moord op den notaris van Nanteuil en den
diefstal van zemaal honderdruizend frank
beschuldigd werd...

De hond blafte dof; daar op likte hij
zachtjes de handen van Hansworst.

— Ik verbleef in het Oosten toen het dra-
ma van dit proces werd afgepeeld, hernam
Posquères, zodat ik met niets bekend was
dan met den ondergang van graaf de Mont-

Immers, de dictator had een malenkolder
onder zijn hemd aangetrokken.

Graaf Calvi betitelde hem daarop met
den naam lafaard en slingerde hem een
der stukken van den degen naar het aange-
zicht, waardoor Mussolini aan aangezicht en
keel werd gekwetst.

Sinds dat avontuur zou de dictator het
paleis Chigi niet meer verlaten hebben.

FRANKRIJK.

De Belgen in Frankrijk. — WEKKLOOS-
HEID. — Daar er thans nogal veel werk-
loosheid in Frankrijk te bespeuren is, ver-
kiezen de werkgevers bezigheid te ver-
schaffen aan de Franschen liever dan naar
de vreemdelingen. Een aantal Belgen, zon-
der werk gevallen, zoeken naar hun land
terug te keeren. Voor degenen die geneigd
zouden zijn zich thans naar Frankrijk te
begeven, is het oogenblik heel slecht ge-
kozen. De belanghebbenden moeten er dus
tegen gewaarschuwd zijn.

De Parijzer politieprefectuur en de mu-
nicipale overheden in het binnenland to-
nen zich het afweeren der overzeesheidska-
rten. Zinerzijds doet de minister van arbeid
opmerken, dat de vreemdelingen die een
practijf koning doormaken in den handel
of in de nijverheid, dat zij bezoldigd wezen
of niet, zich volstrekt moeten schikken naar
de voorschriften aangaande hun konst of
hun verblijf in Frankrijk, zelfs als zij een
Franschaan vervangen die hun plaats in
hun land is gaan innemen.

DUITSCHLAND.

Hoogoven ontploft. — ZEVEN DOODEN.
— VERSCHILLENDE ZWAAR GEWON-
DEN. — In het hoogovenbedrijf te Volk-
lingen, in het Saargebiet (halverwege tus-
schen Saarbrücken en Saribus) is Maand-
dag tegen vijf uur een hoogoven ontploft.
Door de gloeiende ijzermassa's zijn eenige
arbeiders gedood of zwaar gewond.

De oorzaak van de ramp schijnt aan ont-
plofing van kolentof in een der hoog-
ovens van het Staak en Walswerk te
zijn, dien de busleidingen van het hoog-
ovenbedrijf gedeeltelijk ernstig beschadigd
heeft. De hoogovens zullen tot einde deze
maand niet in werking kunnen treden;
door de ontploffing werden 17 arbeiders
die in de nabijheid werkten, getroffen. Twee
waren op slag dood, 5 anderen overleden op
weg naar het ziekenhuis en bij 6 anderen
is de toestand ernstig. Enige arbeiders
worden bovendien nog vermist.

POLEN.

Samuel de Zwijger. — HIJ LEEFDE DER-
TIG JAAR ZONDER EEN WOORD UIT TE
SPRUKEN. — Naar uit Warschau gezend
wordt, is in een klein stedeke van Galicie,
te Kozłok, zekere Samuel Frommer over-
leden, gezegd « Samuel de Zwijger, omdat
hij gedurende dertig jaren geen enkel woord
uitgesproken had.

Over dertig jaar had hij, in den loop van
een razie met zijn vrouw, haar toezeggen:
« Mogen de vloamden der hel u verstin-
den ! »

Welnu, twee dagen later brak brand uit
in het huis van Frommer en zijne vrouw
kwam, met hunne beide kinderen in de
vlammen om. De vreeslike wensch was
verwezenlijkt !

Ten prooi aan de geweldigste droefheid
en door de vreeslijkste knagingen gefol-
derd, daar hij hierin een uitwerking van
Gods gramschap zag, ging Frommer te rade
bij zijn rabbi.

— Door uw tong hebt gij gezondigd, sprak
de Israëlitische geestelijke. Blijft aan God
ze niet meer te gebruiken.

Frommer zwoor toen nooit meer te spre-
ken.

— Een nieuwe uitvinding ! — EEN GE-
LEERDE BEWEERT, BIJ MIDDEL VAN
EEN TOESTEL, DE GEDACHTEN TE
KUNNEN LEZEN. — Volgens de « Vert-
chernigka Moskwa » zou de leeraar in
natuurkunde, Dr Lazaroff, lid van de Acadie

mie van Wetenschappen, een middel ge-
vonden hebben om, bij middel van een
uiterst gevoelig toestel, de gedachten der
menschen te lezen.

Dr Lazaroff zal eerlang in het Instituut
van Natuurkunde te Moskou een openbare
demonstratie zijner ontdekking geven.

HONGARIJE.

Zoals eertijds en tevens zoons in den...
cinema. — EEN TWEEGEGEVOELT
TUSSEN EDELLIENDE IN VOLLE STRAAT.
— De Parijzer « Matin » verneemt uit Lon-
den het volgende niet alledaagsch nieuws-
ke :

Een bericht uit Weenen meldt dat Maand-
dagavond twee Hongaarsche edellieden voor
een der rijkste restaurants van Budapest,
in volle straat en in de tegenwoordigheid
van een aanzienlijke menigte nieuwsgieri-
gen, in tweespeel gezeten zijn.

Het schijnt dat op het oogenblik dat de
colonel Pronay, ex-kommandant van het
Hongaarsche faciesien-leger, in gezelschap
zijne vrouw, gravin Pally Diaz, een restau-
rant in Montmartre, de majoor Ratzenberger,
kommandant van de Hifwach van admiraal
Horthy, een beleedigend blik op de jonge
vrouw wierp.

De colonel trok onmiddellijk zijn degen.
De majoor deed hetzelfde en de twee offi-
cieren vochten met zulke hardnekkigheid
dat beiden gekwetst werden, alvorens de
politie ter plaatse kwam en hen ontwapende.

RUSLAND.

De huwelijksellende. — Toen in den
Herfst van het jaar 1917 de sovjiet-rege-
ring de macht in handen nam, was het
eerste wat zij deed, het keizerlijk huwelijk
rechtsoverheidig meer. De huwelijksvoor-
schriften van 1918, die tot 1926 van kracht
bleven, vereenvoudigden de formaliteiten
van het burgerlijk huwelijk tot een aanmel-
ding, volgens welke de echtgenooten begon-
nen zijn samen te leven.

In het jaar 1925 werd een wetsontwerp
uitgewerkt, dat ook den aanmeldingsplicht
afschafte en als enig criterium voor een
bestaand huwelijk de samenleving der echt-
genooten beschouwde. Het opheffen der re-
gisters voor den burgerlijken stand stuitte
echter op heftigen weerstand der vrouwen,
vooral in de provincies, zoodat deze regis-
ters behouden bleven en in de wet tevens
de aanmelding van het huwelijk behouden
bleef.

In de eerste vijf maanden van 1926 wer-
den 8472 huwelijken gesloten en 2126 hu-
welijken ontbonden. Er kwamen dus op 100
hewelijken 26 echtscheidingen. In de
eerste vijf maanden van 1927, werden 9681
nieuwe huwelijken gesloten en 7255 hu-
welijken ontbonden, wat ongeveer gelijk staat
met 75 per cent, der in dezelfde periode gesloten
hewelijken.

RUMENIE.

De nieuwste bandietenstreek. — Sedert
eenigen tijd werd de straatweg van Mara-
maru in Rumenie, door zoogezegde wilden
dieren onveilig gemaakt, welke alle voorbij-
gangers, ja zelfs wagens en auto's aanviel
en de laatste tot staan brachten. De dieren,
die uit het besnoeiude kreupelhout te voor-
schijn kwamen, hield men eerst voor een
troep wolven.

De redders, die op het hulpgroep toe-
snelen, ontptopen zich in alle gevallen als
bandieten, die de overvallers geregeld uit-
plunderden. Het bleek nu, dat die « wolven »
door hun meesters — de bandieten — afge-
richte honden waren, welke dressuur zoo
voortreffelijk gelukt was, dat zij ook de
snelstrijdende auto's door een sprong naar
den chauffeur tot staan brachten.

Alle bemoeiingen van de overheden om
de roovers en hun viervoetige helpers in
handen te krijgen bleven langens tijd vrucht-
loos. Door een toeval gelukte het thans
dezer dagen een der roovers te vatten. Vol-
gens de bekendsten van den aangehouden

XIII.

Het kluwen van Ariadne.
Graaf de Montgrand werkte in zijn kabi-
net, toen de kamerknecht, door de groote
juffrouw tot zijn dienst gesteld, hem kwam
vragen of hij mijnheer Posquères ontvan-
gen kon.

« Atijl en op ieder uur, antwoordde
de edelman.

Een minuut later drukte Remy de hand
van den man, die hem tot vader gediend
had.

« Welke goede wind brengt u hier, lief
kind ? vroeg de graaf.

« Ik geloof eerder dat het een simoen
of sirocco is, gaf Posquères ten antwoord.

« Hebt gij verdriet ?

« Neen, Goddank.

« Wat is er dan ?

« Ik kom een van uw kwellingen weer
wakker maken.

« Ik heb reeds veel geleden, antwoordde
graaf de Montgrand.

Remy nam in een leunstoel plaats als
kenand dat lang over gewichtige zaken
wenschte te spreken. Hij scheen nochtans
te arzellen het onderhoud te beginnen; en
op het oogenblik dat hij een diepe wond
heropenen wilde, scheen een soort schrik
hem aan te grijpen.

« Op welke van mijn beproevingen spoe-
get gij ? vroeg de graaf.